خدا جون سلام به روی ماهت...

زویی و عینک ایدهساز جلد ۱: عملیات نجات اژدها





ناسمر حيلى متفاوت كتاب هاى كودك ونوجوان!



آژیا سیترو • مُریون لیندزی • هدا نژادحسینیان

سرشناسه: سيترو، آژيا Citro, Asia عنوان و نام پدیدآور: زویی و عینک ایدهساز ۱: عملیات نجات اژدها/آژیا سیترو ؛ هدا نژادحسینیان. مشخصات نشر: تهران: نشر پرتقال، ۱۳۹۷. مشخصات ظاهری: ۱۰۱ص. شابک: دوره: ۵-۹۷۸-۶۰۲-۴۶۲-۳۶۱ ۲: ۹۷۸ وضعیت فهرستنویسی: فیپا يادداشت: عنوان اصلى: . Dragons and marshmallows . موضوع: داستانهای کودکان (آمریکایی) – –قرن۲۱م. موضوع: Children's stories, American -- 21st century شناسهی افزوده: نژادحسینیان، هدا، ۱۳۶۵ - ، مترجم ردەبندی کنگرہ: ۱۳۹۵ ۹ز۲۵ ی/PS۳۶۱۲ ردهبندی دیویی: [ج] ۸۱۳/۶ شماره کتابشناسی ملی: ۵۳۶۸۷۹۳



انتشارات پرتقال زویی و عینک ایدهساز ۱: عمليات نجات اژدها نویسندہ: آژیا سیترو تصویرگر: مُریون لیندزی مترجم: هدا نژادحسینیان ویراستار: آزاده کامیار مشاور هنری نسخهی فارسی: کیانوش غریبپور طراح جلد نسخهی فارسی: نیلوفر مرادی آمادهسازی و صفحهآرایی: آتلیهی پرتقال / سحر احدی مشاور فنی چاپ: حسن مستقیمی شابک: ۲-۳۶۱-۳۶۲-۴۶۲-۹۷۸ نوبت چاپ: اول – ۹۷ تيراژ: ۱۰۰۰ نسخه ليتوگرافي: نقش سبز چاپ و صحافی: تیرگان قیمت: ۱۷۰۰۰ تومان

 \square



kids@porteghaal.com



۰۲۱-۶۳۵۶۴



برای تیم ام.ال

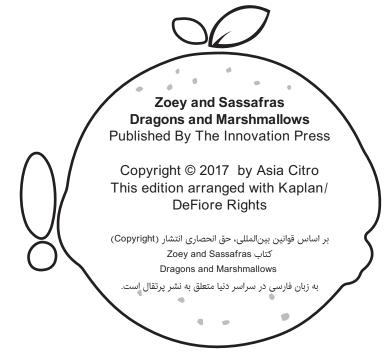
برای گوس و بابز ای.سی

برای آوا و پارسا ه.ن



فهرست

11	فصل ۱: سیرک حشرات
١٧	فصل ۲: عکس پر رمز و راز
۲۰	فصل ۳: پيپ
۲۷	فصل۴: زنگ در
μe	فصل ۵: اصطبل
۴۰	فصل ۶: صدای زنگ
۴۵	فصل ۷: بچهمارها از تخم درمیآیند
۵۱	فصل ۸: آزمایش غذا
98	فصل ۹: ساسافراس؟
Y١	فصل ١٥: تلفن
٢۶	فصل ۱۱: بچەاژدھا بايد چى بخورد
γ۹	فصل ۱۲: گوشتخوار یا همهچیزخوار؟
٨۵	فصل ۱۳: مامان!
٨γ	فصل ۱۴: بزرگتر
٩٥	فصل ۱۵: آموزش ماهیگیری
٩٨	فصل ۱۶: دود؟



Dear Reader,

I wrote these stories because I wanted to create a book series that my own children would love. It's so special to me that now I get to share these stories with you.

Before becoming an author, I was a classroom science teacher. Most of the experiments you read about in these stories can be modified to be done at home. As you follow along with Zoey and Sassafras adventures, I hope that you're inspired to try out some science experiments of your own.

I also hope that you'll always keep an eye out for magic. You never know when a baby dragon might ring YOUR doorbell!

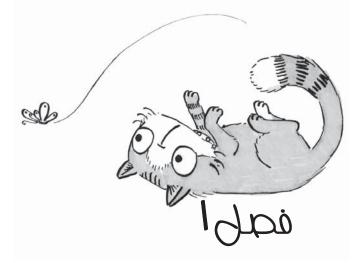
Happy reading! I ania Citro

خوانندههای عزیز؛ من این داستانها را نوشتم، چون دلم میخواست مجموعه داستانی خلق کنم که بچههای خودم هم آن را دوست داشته باشند. برایم بسیار ارزشمند است که حالا شما هم این داستانها را میخوانید.

قبل از اینکه نویسنده شوم، معلم علوم بودم. میتوانید بیشتر آزمایشهایی را که توی این داستانها در موردشان میخوانید، با کمی تغییرات در خانه انجام دهید. امیدوارم با دنبال کردن ماجراجوییهای زویی و ساسافراس، شما هم تشویق شوید تا خودتان دست به آزمایش بزنید.

همچنین امیدوارم همیشه دنبال جادو باشید؛ چون هیچ معلوم نیست که چهموقع یک بچهاژدها درِ خانهی شما را بزند!

کتاب خواندن خوش بگذرد! آژیا سیترو



سيرك حشرات

«چیزی شده ساسافراس؟» خم شدم و با موهای نرم و کرکی گربهام بازی کردم. داشت زور میزد با پنجههایش سنگی بزرگ و خزهپوش را برگرداند. حتماً چیز خوبی زیرش بود. آرام سنگ را به یک طرف برگرداندم. جانمیجان! دستهایم را به هم زدم. راستیراستی هم گنجی زیرش قایم شده بود. هزارتا خرخاکی!

خب... حالا هزارتا که نه... ولی دستِکم بیستتایی بودند. ساسافراس جلوتر آمد. «میو؟» «نه! آن حشرهها را نخوریها! خیلی حالبههمزنند!»

گربهام هم به اندازهی خودم عاشق حشرههاست. ولی دلیل علاقهمان با هم فرق میکند. من عاشق بازی با آنها هستم و او عاشق خوردنشان!

هوممم! حالا فقط باید برای این خرخاکیها یک نقشهی خیــــلی هیجانانگیز میکشیدم. یکی از آنها را گرفتم توی دستم. راه که میرفت، پاهای کوچکش دستم را قلقلک میداد.

سـاسـافراس بـدوبـدو به سمت کُپهی وسایلم آمـد و با پنجههایش به عینک ایدهسازم زد.

عینکم را که روی سرم میگذاشتم، گفتم: «اووه آره، چه فکر خوبی!»

بیشتر دانشمندها عینک محافظ به چشم میزنند. من هم چونکه میخواهم آسیبی به چشمهایم نرسد، همین کار را میکنم، ولی وقتی لازم باشد نقشهی خوبی بکشم، عینک ایدهسازم را میگذارم بالای سرم؛ چون اینطوری به مغزم نزدیکتر میشود!

نوک انگشتهای اشارهام را چسباندم به هم و پلی ساختم که خرخاکی از روی آن رد شود.

«فهمیدم چی کار کنیم. بیا یک سیرک حشرات درست کنیم!»



چند شاخهی کوچک را حلقه کردم تا خرخاکیها سینهخیز از داخلش رد شوند. بعد چندتا سنگ گردِ کوچک، کنار هم چیدم تا روی آن معلق بزنند. بعد یک تکه پوستهی درخت برداشتم و دو طرفش را با علف گره زدم تا یک تاب درست کنم و البته آن را خیلی نزدیک به زمین بستم (که اگر یکی از بازیگرهای سیرک حشراتم افتاد زمین، آسیب نبیند).

بندبازی را از همه بیشتر دوست داشتم. شاخهای نازک و بلند را بین دوتا سنگ صاف قرار دادم. یک خرخاکی گنده خزید روی طناب بندبازی و از آن بالا رفت.

آرنجم را روی چمنهای نرم گذاشتم و خم شدم تا او را



تشویق کنم. «عجله کن حشره کوچولو! تو موفق میشوی!» دیگر چیزی نمانده بود... داشت میرسید. نـــه! افتاد روی چمنها. بلافاصله پشت سرش یکی دیگر آمد. هرچی خرخاکی بزرگتر بود، این کار هم برایش سختتر میشد. هوممم. بااحتیاط کوچکترین خرخاکی را از روی زمین برداشتم. «خب کوچولو. با اینکه از همه ریزتری، ولی به نظرم از پسش برمیآیی. برو ببینم چی کار میکنی!»



از روی آن میخزید، نفسم را حبس کردم و آنقدر نگه داشتم تا از روی شاخه رد شد.

بالاخره موفق شد. با خوشحالی بالاوپایین پریدم و دنبال مامانم گشتم. بعد یادم آمد که مامان توی خانه دارد وسایلش را جمع میکند. عادت کرده بودم همیشه مامان را دوروبَر خودم ببینم.

«مطمئنم مامان خوشش میآید. ساسافراس بدو برویم مامان را بیاوریم.»